

Regeringen har et initiativudvalg, der arbejder med seniorpolitik. Regeringen bruger ressourcer på at yde tilskud til virksomheder, der kan søge om støtte til konkrete seniorpolitiske projekter, ligesom vi i øvrigt tilbyder seniorpolitiske konsulenter til virksomhederne inden for en tidsramme på 5 timer til hjælp med igangsættelse af seniorpolitiske initiativer og formulering af konkret seniorpolitik.

Vi prøver på den måde at få virksomhederne, offentlige som private, til at indrette deres personalepolitik på den demografiske udfordring, vi står over for.

Ole Sohn (SF):

Så vil jeg prøve at kredse det lidt ind til staten selv. For det viser sig jo, at staten har svært ved at leve op til sine egne intentioner om at fastholde ældre medarbejdere, sørge for, at der også er plads til den ældre generation eller til generationen 50-54-årige.

Når man ser på Arbejdsministeriets område, er det jo et fåtal over 35 år, der bliver ansat. Og hvis man ser på den seneste uges jobbørs, vil man kunne se, at der også her i Folketinget – når der skal ansættes personale – sættes aldersgrænse på. Man vil ikke have folk over 38 år i en stilling. Et andet sted – inden for kriminalforsorgen – vil man ikke have folk over 35 år. Det harmonerer jo ikke med den målsætning, som regeringen kommer med, når den holder festtaler; altså virkeligheden er en anden.

Så jeg vil spørge ministeren: Vil ministeren medvirke til, at staten bløder op på sin personalepolitik, sådan at man også lever op til sine egne intentioner om, at ældre medarbejdere både kan få ansættelse og blive fastholdt i deres arbejde?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er ikke forfærdelig mange dage siden, jeg har svaret på et konkret spørgsmål om ansættelses- og rekrutteringspolitikken i Arbejdsministeriet med tilhørende styrelser og direktorater. Det fremgår af det svar, der er givet, at der faktisk er en spredning, når man ser på, hvad det er for medarbejdere, der er blevet ansat.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i, at det er vigtigt, at regeringen sørger for, at vi på det statslige område, om man så må sige, anvender samme medicin, som vi foreskriver for andre. Derfor er der i Finansministeriets regi igennem de senere år sket en væsentlig opprioritering på det personalepolitiske område, og

der er udarbejdet forskellige former for inspirationsmateriale, således at man i de enkelte samarbejdsudvalg på statslige virksomheder og institutioner har støttemateriale til at forme den rekrutteringspolitik, der gør, at man sikrer en sammensætning af personalet, der spænder bredt over de forskellige aldersgrupper.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu har regeringen jo vedtaget, at man skal betale et ekstraordinært kontingent, hvis man skal have ret til efterløn på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Hvis det nu er sådan, at man lader være med at betale det ekstra kontingent, fordi man har tænkt sig at blive på arbejdsmarkedet, til man er 65 år, og man så bliver fyret, når man er 61 år, så har man jo retten til dagpenge, kan ministeren så bekræfte, at så er man egentlig bedre stillet, end hvis man havde indbetalt det ekstra kontingent? Og hvem vil i grunden have incitamentet til at indbetale det kontingent, hvis man kan få en dagpengeydelse, som er lige så stor?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Med hensyn til det lovforslag om efterløn, der vil blive fremlagt i begyndelsen af det nye år, vil det være således, at man i forbindelse med ledighed har mulighed for efter det 60. år at oppebære dagpenge, indtil man falder for fristen, altså den tid, hvor man nu kan få dagpenge, og så vil man gå over på den almindelige efterlønsatts.

Der er ikke, som aftalen foreligger mellem forligspartierne nu, mulighed for, at man kan være på arbejdsløshedsdagpenge i hele perioden frem til det 65. år.

Der er endvidere tale om, at der bliver et krav om, at man naturligvis står til rådighed efter det fyldte 60. år, og der vil blive sat ind med ret- og pligtaktivering med henblik på at få den pågældende hurtigst muligt tilbage i beskæftigelse.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne i tilknytning til hr. Ole Sohns spørgsmål spørge: Hvis de 50-54-årige rent faktisk kommer i arbejde, sådan som ministeren siger, hvad er så den præcise begrundelse for at fjerne den livline til a-kassesystemet, som lå i den ordning, der var for de 50-54-årige?

Den eneste, absolut eneste, konsekvens af forslaget er, at folk, der er mellem 50 og 54 år, og som ikke kan opfylde beskæftigelseskravet,